

[Pürschel.]

Det er den Maade, hvorpaa denne Lovgivning er blevet til.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om, at Spejderne var upolitiske og havde bestaaet i mange Aar. Jeg gaar ud fra, at han er fuldt paa det rene med, at dette i lige saa høj Grad med Hensyn til det upolitiske og i meget højere Grad med Hensyn til Aaremaalet gælder om de frivillige Korps, saa ethvert Argument, dette ærede Medlem anfører til Fordel for sin Indsats for Spejderne, gælder saa meget mere for de frivillige Korps.

Det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at rejse en Debat om disse Korps. Vi har dog haft det ud af disse Debatter, at Forsøgene paa at angribe disse Korps paa uretmæssig Vis er slaaet ned. (*Munch-Petersen: Naah*). Ja, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen forbeholder sig at fortsætte med de Angreb, som han selv erkender er uretmæssige, men det skal jeg ikke misunde ham. I øvrigt er de hørt op.

Jeg spurgte i Dag Ministeren i Udvalget: Hvad har Akademisk Skyttekorps gjort, siden de ikke maa gaa i Uniform? De har ingenting gjort, sagde Ministeren. Klarere kan man jo ikke ønske Erkendelsen: De har ingenting gjort. Men hvorfor skal saa Uniformen forbydes? Det er Irritationsmomentet, som jeg sagde før. Og saa opretholder man den Tilstand, at Ministeren administrativt har i sin Haand at ophæve de Korps, der bestaar lovligt i Henhold til Hærloven, og om hvilke Venstre og Det konservative Folkeparti Gang paa Gang har sagt: Vi giver ikke Lovhjemmel til deres Ophævelse.

Ikke desto mindre gaar Venstre med til at lægge det i Ministerens Haand administrativt at ophæve dem, udsætter ham for hele det Pres, som øves fra Kommunisternes Side paa dette Omraade, vel vidende, at vi ingenlunde er sikre paa til enhver Tid at have en Forsvarsminister med en saa fast Karakter, som vi har det i Øjeblikket. Hele denne Ordning er lidet stemmende med Aanden i Grundlovens § 85, hvor man sikrer Borgerne Ret til at samle sig i Foreninger med lovligt Formaal, og ingen har forsøgt at benægte, at de frivillige Korps' og de bagved dem staaende Foreningers Formaal er fuldt lovlige. Ingen Forening her i Landet kan ophæves administrativt. Det kan gøres rent foreløbigt, men for at en Forening skal kunne ophæves, skal der efter Grundloven en Domstolsforfølgning til. Det er i Strid med hele denne Sikring af Borgernes

Foreningsret, at man her lægger lovligt bestaaende Foreningers Skæbne i Hænderne paa en Minister.

Men jeg forstaaer jo godt Hadet mod Akademisk Skyttekorps. Det er efter min Opfattelse særlig fra radikal Side, dette Had næres, og det er jo ganske simpelt, fordi Akademisk Skytteforening, der har bestaaet siden 1861 — Korpsset har bestaaet siden 1866 —, har været den solideste Vold mod, at den radikale Teori: Hvad kan det nytte? — bredte sig blandt de danske Akademikere. Det er Akademisk Skytteforenings uviselige Fortjeneste, at den har bekæmpet denne Aand, som jeg skal afholde mig fra at karakterisere nærmere.

Man har hadet denne Sammenslutning, og man har søgt at ramme den med alle de Vaaben, der staaer til Radikalismens Raadighed i en saadan Kamp. Man har søgt at latterliggøre og undergrave den paa enhver Maade — alt forgæves. Man har søgt at faa den forbudt ad Lovens Vej — det mislykkedes. Men saa kom Hr. Madsen-Mygdal, Høvdningen, Valutacentralens Fader, Hader, Værner og Fornægter. Som saa ofte før greb han paa afgørende Maade ind i dansk Politik, og som saa ofte før underbyggede han Regeringens Stilling. Han gjorde det muligt for Regeringen og Regeringspartierne at lægge det Kvælertag omkring disse frivillige Korps, som de længe havde ønsket. Hr. Madsen-Mygdal var advaret; men ogsaa paa dette Punkt gjorde den fuldkomne enestaaende Pansring mod Argumenter, hvormed denne afgangne Politiker var udrustet, sig gældende. Intet Argument gennemtrængte det Panser, der omgav Hr. Madsen-Mygdal.

Nu havde jeg haabet, at Venstre her, hvor det stod med Magten til at gennemføre sin Vilje — og vi har jo hørt om Viljen, det ærede Medlem Hr. Brorsen har bedyret sin varme Kærlighed til disse Korps, og det er naturligvis rigtigt, ingen tvivler —, vilde have benyttet sig deraf. Men hvad gjorde Venstre? Benyttede de denne Magt? Nej. Hvis Venstre havde sagt til denne Regering — og det kan de jo sige endnu: I kan faa denne Lov, men kun uden den Bestemmelse om de frivillige Korps, hvad vilde saa Regeringen gøre? Vilde Regeringen vove at hævde, at dette, at de akademiske Skyttekorps ikke maa gaa i Uniform, er et saadant Hovedpunkt, at derpaa hviler Ro og Sikkerhed her i Landet, saaledes at Regeringen turde sige nej til Loven uden denne Bestemmelse? Saa fornuftstridigt har man ikke Lov at mistænke en Regering for at optræde. End ikke den bitreste Modstander maa